

עפ"א 62850/12/16 - פארס כבהה נגד עירית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 62850-12-16 כבהה נ' עירית תל-אביב-יפו

לפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המעורר: פארס כבהה
נגד
המשיבה: עירית תל-אביב-יפו
ע"י ב"כ עו"ד נעמה בצקי

פסק דין

בפני ערעור על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בת"א (כב' השופט מ. בן חיים) מיום 5.7.16 לפיה נדחתה בקשת המערער לביטול גזר דין שניתן בהיעדרו ביום 31.5.16.

הרקע:

למערער ניתן דו"ח חניה בגין העמדת/החניית רכב על המדרכה ביום 12.7.15. המערער ביקש להישפט וזמן כדין למועד הדיון. במועד הדיון שנקבע לא הופיע המערער בבית משפט קמא וניתן פס"ד בהיעדרו.

ביום 23.6.16 הגיש המערער בקשה לביטול גזר הדין שניתן בהעדר ואיחוד הדיון עם תיקים אחרים דומים בעניינו התלויים ועומדים בבית משפט קמא.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה.

בית משפט קמא קבע כי לא מצא בנימוקים שפירט המערער טעם מיוחד שיש בו כדי להצדיק את ביטול פסק הדין שניתן בהיעדר.

ביום 31.8.16 הגיש המערער בקשה לבית משפט קמא לעיון חוזר וגם בקשה זו נדחתה ביום 14.9.16 ע"י בית משפט קמא. על ההחלטות הללו הוגש הערעור שבפני.

להלן בתמצית נימוקי הערעור:

1. המערער רשם ביומנו את מועד הדיון אולם עקב החלפת מכשיר סלולארי נעדר רישום הדיון מיומנו ועל

כן לא הופיע למועד הדיון. זאת ועוד, ביומיים שקדמו לדיון היה נתון בתקופת למידה אינטנסיבית, לפני בחינות הלשכה והדבר העיקר על תפקודו.

2. בית משפט קמא לא קיים דיון בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר וזאת בניגוד להוראת סעיף 126 המחייבות דיון במעמד המערער.
3. טעה בית משפט קמא כאשר דחה את הבקשה לביטול פס"ד שכן סיכויי ההגנה של המערער גבוהים.

דיון והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את חומר הראיות המצוי בתיק בית משפט קמא, אני קובעת כי דין הערעור דנן להידחות.

אין חולק כי המערער זומן כדן למועד הדיון וכי מועד הדיון הודע לו.

המניעה לאי הופעתו לדיון נובעת לדבריו מהעובדה שמועד הדיון דנן נעדר מיומנו בין היתר מאחר והחליף טלפון סלולארי ומחמת היותו בתקופת לימודים אינטנסיבית לפני בחינות הלשכה.

הלכה פסוקה היא כי שכחה של מועד הדיון או טעות משרדית או אחרת, אינם נמנים בין הנסיבות המיוחדות המצדיקות ביטול פסק דין שניתן בהיעדר לאחר שהמערער זומן כדן למועד הדיון.

המערער אכן טען בבקשה לביטול פסק דין כי יש בפיו "טענות רבות שבכוחן לשנות את תוצאות גזר הדין", אולם הטענות הללו כלל לא פורטו לא בבקשה שהוגשה לבית משפט קמא ואף לא בנימוקי הערעור. כך שלא ברור על מה סומך המערער את טענתו כי סיכויי ההגנה שלו גבוהים, וכי ייגרם לו עיוות דין אם לא יתקבל הערעור.

בנסיבות הללו לא מצאתי טעם המצדיק את ביטול פס"ד שניתן בהעדר כנדרש וכן לא מצאתי כי נגרם עיוות דין כלשהו למערער, כאמור הוא לא פירט את הגנתו, לא בבקשותיו ולא בנימוקי הערעור. מאחר ולא שגה בית משפט קמא בשיקוליו ובהחלטותיו, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, כ"ב אדר תשע"ז, 20 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.